

бачена співбесіда. На 4 курсі медико-психологічного факультету ПМК з педіатрії складається з теоретичної та практичної частин, так як контролювати при вивченні клінічної дисципліни необхідно і знання, і вміння, і навички. Теоретична частина ПМК включає стандартизовані методи контролю: тестові завдання та ситуаційні задачі для перевірки засвоєння студентом основних діагностичних, теоретичних алгоритмів, надання невідкладної допомоги. Практична складова ПМК включає виконання не менше 4-х різноманітних навичок, які охоплюють різні аспекти діяльності лікаря в обсязі вивченого модуля та співбесіду. Розподіл балів за ПМК№1 з педіатрії наступний з теоретичної частини тести – 20 балів; ситуаційні задачі – 20 балів; всього – 40 балів. Практична частина ПМК включає виконання студентом 3 практичних навичок, а саме: обстеження хворого та виставлення попереднього діагнозу; складання плану основних діагностичних та лікувальних заходів; надання невідкладної допомоги у разі критичного стану або виконання практичної маніпуляції зі списку винесених на практично-орієнтований державний іспит відповідно до вимог ОПП (30 балів) та співбесіду (10 балів). Отже, сумарно за ПМК студент може отримати максимально 80 балів. Мінімальна кількість балів становить 50, причому хоча б 30 з них має бути отримано за практичну частину. Ведення робочого зошита входить до балів поточної успішності, контроль засвоєння питань для

самостійного вивчення – до тестових завдань та ситуаційних задач, захист історії хвороби з елементами психологічної допомоги матері чи дитини – до співбесіди.

Висновки. Комплексний підхід в оцінюванні знань студентів – психологів на ПМК з педіатрії дає можливість оцінити знання, вміння і навички; адже при відсутності іспитів роль ПМК суттєво зростає.

Література

1. Амосова К.М., Мостбауер Г.В., Калініна С.Ю., Безродний А.Б., Кричинська І.В., Ковальова І.С. Оптимізація проведення підсумкового модульного контролю модуля 1 «внутрішня медицина (в тому числі ендокринологія)» // Збірник наукових праць. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вища медична освіта: сучасні виклики та перспективи», 3-4 березня 2016 р., м. Київ. – С.8-10.

2. Філоненко М. М. Методика викладання у вищій медичній школі на засадах компетентісного підходу: Методичні рекомендації для викладачів наукового ступеню доктора філософії (PhD) ВМ(Ф)НЗ України. / М.М.Філоненко – К.: Центр учбової літератури. – 2016. – 88с.

3. Панчишин С. Конкурентоспроможність робочої сили у відкритій господарській системі України / С. Панчишин, О. Сахарська // Вісник Львівського університету. Серія екон. – 2009. – Вип. 41. – С. 3–7.

ТРУДНОЩІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ON-LINE КУРСУ «НЕЙРОІНФЕКЦІЇ У ДІТЕЙ»

О. А. Дралова, О. В. Усачова, О. В. Конакова, Е. А. Сіліна, Т. М. Пахольчук

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Сьогодні розробка on-line курсів є однією з сучасних форм навчального процесу студентів вищих навчальних медичних закладів.

Основна частина. Співробітниками кафедри дитячих інфекційних хвороб був розроблений on-line курс для студентів 5 курсу, присвячений поглибленому вивченню інфекцій, що викликають ураження нервової системи. Розроблений курс окрім текстових документів складався із доповідей провідних науковців України та Європи та відео презентацій. Після його вивчення студентам пропонується відповідати на тестові запитання. Проте, під час розробки та впровадження в навчальний процес on-line курсу, ми зіткнулися з певними труднощами. Викладення нових електронних ресурсів потребувало багато часу від викладачів, оскільки впровадження курсу відбувалося вперше

для співробітників та на новій платформі EdX Studio. При цьому, викладачі не мали відповідної комп'ютерної освіти. Запис усіх студентів на курс відбувався поступово згідно навчального плану, що обумовлювало не одночасне навчання студентів на курсі. Зворотній зв'язок студентів з викладачем відбувається за допомогою електронної пошти, що не забезпечує швидкої відповіді та on-line спілкування з відповідальним викладачем, крім того створює складнощі щодо ідентифікації студента.

Висновки. On-line курс, що був розроблений на кафедрі дитячих інфекційних хвороб Запорізького державного медичного університету, є необхідною та сучасною формою самостійної роботи, проте, його впровадження в навчальний процес має певні труднощі, які потребують подальшого вирішення.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ. ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

В. Г. Дубініна, Т. П. Опаріна, К. Г. Богданов, І. О. Котова

Одеський національний медичний університет

Основне завдання, яке держава ставить перед будь-яким вищим навчальним закладом, – це провадження освітньої діяльності на високому рівні, з метою забезпечення високої якості підготовки фахівців. Всесвітня організація охорони здоров'я визначає сучасного висококваліфіко-

ваного лікаря як особу, яка «надає допомогу, приймає рішення, спілкується, керує та враховує інтереси й потреби суспільства» [1,2]. Основним принципом підготовки такого фахівця є використання інноваційних технологій навчання на всіх етапах навчання, зокрема, післядипломному [3,4, 5].